

Externalitzar o cogestionar? El dilema de la gestió dels equipaments culturals

Publicat per [Interacció](#) [1] el 07/03/2013 - 14:30 | Última modificació: 10/03/2026 - 09:42

En els darrers anys, moltes administracions públiques han començat a replantejar la manera com gestionen els equipaments culturals. L'externalització de serveis i les fórmules de cogestió amb entitats o empreses han guanyat pes en aquest debat. Un informe de l'Observatorio Vasco de la Cultura analitza aquests models i examina les implicacions que tenen per a la gestió pública dels equipaments culturals.

Els equipaments culturals constitueixen una de les infraestructures principals de les polítiques culturals. Biblioteques, centres culturals, auditoris o fàbriques de creació són espais on es materialitza la relació entre institucions, professionals de la cultura i ciutadania. La manera com es gestionen aquests equipaments condiciona directament el tipus de política cultural que poden desplegar.

Durant les darreres dècades, molts governs locals i regionals han començat a explorar noves fórmules de gestió. L'externalització de serveis i la cogestió amb entitats o empreses s'han convertit en opcions cada vegada més presents en el debat sobre la governança cultural.

L'informe “**Modelos de externalización y cogestión de los equipamientos culturales**”, elaborat per l'Observatorio Vasco de la Cultura, analitza aquesta evolució i identifica les principals tendències en la gestió indirecta d'equipaments culturals. L'objectiu és oferir una visió general de les alternatives que tenen les administracions públiques per gestionar aquests espais.

El document situa aquest debat en el context de les reformes de la gestió pública que, des dels anys vuitanta, han impulsat la introducció de mecanismes de competència i noves formes d'organització en els serveis públics. Aquest procés ha afavorit la participació d'empreses i entitats en la gestió de serveis culturals que tradicionalment eren gestionats directament per l'administració.

En aquest marc, els equipaments culturals poden funcionar sota diferents models de gestió. En alguns casos l'administració manté el control directe de la direcció i la programació. En altres, la titularitat pública es combina amb la gestió externalitzada a empreses o entitats sense ànim de lucre. També existeixen fórmules intermèdies de cogestió que impliquen la col·laboració entre institucions públiques i agents culturals.

Cada model presenta avantatges i riscos. L'externalització pot aportar especialització professional i flexibilitat en la gestió. També pot generar problemes de transparència o dificultats per mantenir l'orientació pública dels equipaments. Les fórmules de cogestió, per la seva banda, poden reforçar la implicació dels agents culturals i del teixit comunitari. Al mateix temps exigeixen definir amb precisió els mecanismes de responsabilitat i de presa de decisions.

La qüestió central no és només qui gestiona l'equipament, sinó com es defineixen els objectius públics que ha de complir. En aquest sentit, el debat sobre externalització i cogestió remet a una pregunta més àmplia: quin paper han de tenir les administracions públiques en la governança de les institucions culturals.

Idea central

La gestió dels equipaments culturals s'està desplaçant cap a models híbrids on l'administració manté la titularitat pública però comparteix la gestió amb actors externs.

Accés

PDF [Modelos de externalización y cogestión de los equipamientos culturales \(I\)](#) [2] (2012)

Categories: Informe

Categories: Informes i documents

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: desenvolupament territorial

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2013/externalitzar-cogestionar>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://cercles.diba.cat/documentsdigitals/pdf/E140080.pdf>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/3341>